॥२४॥२५॥२६॥२७॥२८॥२९॥३०॥३१॥३२॥३३॥३४॥३५॥३६॥ कामेभ्यः कामान् काम्यमानान् अर्थान् ॥३७॥३८॥३९॥४०॥४१॥४२॥४३॥४४॥ एवं पुरोवर्त्तिमूर्तिरूपं यत् अजं अना

शक्रोसि मरुतां देव पितॄणां हव्यवाडसि ॥ ब्रम्हलोकश्च लोकानां गतीनां मोक्ष उच्यसे ॥२४॥ क्षीरोदः सागराणां च शैलानां हिमवान् गिरिः ॥ वर्णानां ब्राम्हणश्चासि विप्राणां दीक्षितो द्विजः ॥२५॥ आदिस्त्वमसि लोकानां संहर्त्ता काल एव च ॥ यच्चान्यदपि लोके वै सर्वं तेजोधिकं स्मृतं ॥२६॥ तत्सर्वं भगवानेव इति मे निश्चिता मतिः ॥ नमस्ते भगवान् देव नमस्ते भक्तवत्सल ॥२७॥ योगेश्वर नमस्तेस्तु नमस्ते विश्वसंभव ॥ प्रसीद मम भक्तस्य दीनस्य कृपणस्य च ॥२८॥ अनैश्वर्येण युक्तस्य गतिर्भव सनातन ॥ यच्चापराधं कृतवानज्ञात्वा परमेश्वर ॥२९॥ मद्भक्त इति देवेश तत्सर्वं क्षंतुमर्हसि ॥ मोहितश्चास्मि देवेश त्वया रूपविपर्ययात् ॥३०॥ नार्घ्यं तेन मया दत्तं पाद्यं चापि महेश्वर ॥ एवं स्तुत्वाहमीशानं पाद्यं मर्घ्यं च भक्तितः ॥३०॥ कृतांजलिपुटो भूत्वा सर्वं तस्मै न्यवेदयं ॥ ततः शीतांबुसंयुक्ता दिव्यगंधसमन्विता ॥३१॥ पुष्पवृष्टिः शुभा तात पपात मम मूर्धनि ॥ दुंदुभिश्च तदा दिव्यस्ताडितो देवकिंकरैः ॥ ववौ च मारुतः पुण्यः शुचिगंधः सुखावहः ॥३३॥ ततः प्रीतो महादेवः सपत्नीको वृषध्वजः ॥ अब्रवीत्त्रिदशांस्तत्र हर्षयन्निव मां तदा ॥३४॥ पश्यध्वं त्रिदशाः सर्वे उपमन्योर्महात्मनः ॥ मयि भक्तिं परां नित्यं मे कभावादवस्थितां ॥३५॥ एवमुक्तास्तदा कृष्णा सुरास्ते शूलपाणिना ॥ ऊचुः प्रांजलयः सर्वे नमस्कृत्वा वृषध्वजं ॥३६॥ भगवन्देव देवेश लोकनाथ जगत्पते ॥ लभतां सर्वकामेभ्यः फलं त्वत्तो द्विजोत्तमः ॥३७॥ एवमुक्तस्ततः शर्वः सुरैर्ब्रम्हादिभिस्तथा ॥ आह मां भगवानीशः प्रहसन्निव शंकरः ॥३८॥ भगवानुवाच वत्सोपमन्यो तुष्टोस्मि पश्य मां मुनिपुंगव ॥ दृढभक्तोसि विप्रर्षे मया जिज्ञासितो ह्यसि ॥३९॥ अनया चैव भक्त्या ते अत्यर्थं प्रीतिमानहं ॥ तस्मात्सर्वान् ददाम्यद्य कामांस्तव यथेप्सितान् ॥४०॥ एवमुक्तस्य चैवाथ महादेवेन धीमता ॥ हर्षादश्रूण्यवर्त्तंतरोमहर्षस्त्वजायत ॥४१॥ अब्रुवं च तदा देवं हर्षगद्गदया गिरा ॥ जानुभ्यामवनीं गत्वा प्रणम्य च पुनः पुनः ॥४२॥ अद्य जातो ह्यहं देव सफलं जन्म चाद्य मे ॥ सुरासुरगुरुर्देवो यत्तिष्ठति मामाग्रतः ॥४२॥ यं न पश्यंति चैवाद्धा देवा ह्यमितविक्रमं ॥ तमहं दृष्टवान्देवं कोन्यो धन्यतरो मया ॥४३॥ एवं ध्यायंति विद्वांसः परं तत्त्वं सनातनं ॥ तद्विशेषमतिख्यातं यदजं ज्ञानमक्षरं ॥४५॥ स एष भगवान्देवः सर्वसत्वादिरव्ययः ॥ सर्वतत्त्वविधानज्ञः प्रधानपुरुषः परः ॥४६॥

विभूतं अक्षरं व्यापकं ज्ञानं तदेव इति एवंप्रकारेण ख्यातं प्रथां गतं विशेषं विशिष्टं देवतांतरापेक्षया सनातनमिति मूर्त्तेरपि नित्यत्वं व्यवहारापेक्षया प्रोक्तं ॥४५॥४६॥

Digitized by Google